

Yazar: Ramazan YILMAZ

Tüm mezhepler, tefrikaya düpüp dini parçalamýþ, þirke düpmüplerdir

Yüce Allah (cc), insaný yeryüzine gönderdikten sonra tek bir din göndermiþ, ona Ýslam adýný vermiþ, tüm Risâlet önderlerine ayný Tevhidi esaslarý bildirmiþ, bunu ikame etmelerini istemiþ, bunda ayrýlýða düþümlümemesini emretmiþtir.

“Nuh'a, onunla tavsiye ettiðini, sana vahyettiðimizi, Ýbrahim'e, Musa'ya ve Ýsa'ya onunla tavsiye ettiði þeyleri, dinde sizin iþcedil;in þeriat yaptý. Muhakkak dini ikame edin ve onda ayrýlýða düþmeyin; ona, onlarý davet ettiðin þey, müþriklere aðýr geldi, Allah, dileyen kimseyi ona seþcedil;er ve kim yóunl;nelirse ona hidayet eder. (Þura, 13)

Kendisine iman edenlerin birlikteliðine önem veren yüce Allah (cc), bölünmenin cahiliye mantýðý olduðunu, insanlarý birbirlerine düþman ettiðini, bölün;enlerin ateþten bir iþcedil;ukurun kenarýnda bulduklarýný, bu ateþ iþcedil;ukurunun kenarýndan kurtulmanýn, ancak kardeþ olunmasý ile mümkün olacaðýný bildirmiþtir.

“Ve topluca Allah'ýn ipine yapýþýn, tefrikaya düþmeyin, Allah'ýn özerinizde olan nimetini düþman;ın; o zaman siz, birbirinize düþman idiniz, kalplerinizi uzlaþýrdý. O'nun nimetiyle kardeþler oldunuz, siz ateþten bir iþcedil;ukurun kenarýnda idiniz, sizi ondan kurtardý. Ýpte Allah size ayetlerini aþkýyor umulur ki, hidayete eresiniz.” (Al-i Ýmran, 103)

Tefrika; bölün;me, daðýlmak, ayrýlmak, bölün;me, daðýtma, tefrikaya düþmektir, ayrý ayrý olma, bölün;me;þanlamýnda müþferrikundur.

İman edenler, öncelikle sizlerde buldukları Yslam sayesinde kardeşler olacaklar, kalpleri birbirlerine kaynaşacak, hep beraber Rabbinizin indirildiği esaslara sarılarak hidayete erecekler, böylece iman etmeden önce kenarında buldukları ateşten kurtulacaklardır.

Tefrika, cahiliye toplumlarının, kavim, kabile, soy sop, benlik ve lider, dini bağlamda mezhep, grup, imam, lider, ağabey ve şad taassubunun örneği olduğundan Tevhid dininden uzaklaşma, birke ve küfre sapmadır.

Tefrika, birke ve küfre döşmek olduğundan, ateşten bir ödükün kenarında bulunma nedenidir. Yöce Allah (cc), Müminleri sükretli olarak uyarmış, tefrikaya döşmekten, bilmekten sakınmalarını istemiştir.

Dinde tefrika birke, tefrikaya döşmelerin mükremleri

Yöce Allah (cc), tefrikaya döşmekle bilmemeleri ödükün iman edenlere ayetlerini ödükle, tefrikaya döşmelerinin mükremleri olarak vâşlandırmış, iman edenleri, tefrikaya döşmekle mükremler olmamaları konusunda uyarmıştır.

“Öñünelin ve Öñünelin korkun, namazı kılan ve mükremlerden olmayın; onlar ki, dinlerinde tefrikaya döşmeler ve fışka fışka oldular; her hizip yanında olanla sevinmektedir.” (Rum, 31-32)

Yöce Allah (cc), dinlerinde tefrikaya döşmelerin mükremler olduklarını, bu nedenle tefrikaya döşmelerini kesinlikle yasaklamış, bu konuda Kendisinden korkulmasını, tefrikaya döşmelerin dini parçaladıklarını, her grubun, kendisini döşünde zannederek bu durumları ile mutlu olduklarını bildirmiştir.

“Doşrusu bu sizin şmetiniz, tek bir şmettir ve Ben, sizin Rabbinizim, o halde benden korkun! Fakat onlar aralarında iplerini yazmışlardır; halinde paramparca ettiler; her

Rasulullah (as)dan nakledilen hadis budur, ancak yalancı müfteri mübrikler, kendi gayri Yslâmi konularını, gizlemek ve mebrû göstermek için iftira ve yalanlar uydurup Rasulullah (as)a mal ederek birbirinden farklı bu eklemeleri yapmışlardır.

Sahabiler, "Ya Rasulallah! Cennette olan birkaç kimlerdir?" diye sordular. Rasulullah (as), "Cemaat" diye cevap verdi. (Ybn-i Mace, Fiten 17)

"Ymam Tirmizi'nin rivayetinde ise şöyle geçiyor: Sahabiler, "Ya Rasulallah! O kurtuluşa eren birkaç kimlerdir?" diye sorunca, Rasulullah (as) şöyle buyurdu: "Benim ve ashabımın yolunda olanlardır." (S. Tirmizi, Ýman 18)

Müfteri mübrikler, bu yalanları ile de hıızlarını alamamış olacaklar ki bu eklemeyi de yapmışlardır. "Benim sünnetimden başmayanlar kurtulanlar olacaklar! Yani Ehl-i Sünnet ve cemaat mensuplarıdır."

Bununla da yetinmeyen tefrika içerisindeki mübrikler, Rasulullah (as)ın üzerine iftira atarak onun, tefrikaya dönmüşü memesi uyarısını da aktarmalarına, bu konudaki Kur'an ayetlerine rağmen içerisinde buldukları bir ve köflerini mebrû göstermek adına bu yalanlarını Rasulullah (as)a atfetmişlerdir. "Ummetimin ihtilafı rahmettir."

Rasulullah (as), Yslâmi esaslarını koruması, ummetinin tefrikaya dönmüşü paralanması konusundaki uyarılarını her vesile ile tekrarlamış, nihai noktada, Kur'anın, "Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim, üzerindeki nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak Yslâmı razı oldum" diye buyruğu doğrultusunda bu net açıklamasını yapmıştır.

"Din tamamlanmıştır, din adına sonradan ortaya çıkan her şey bid'at, her bid'at sapıklık ve her sapıklık cehennemdedir."

Tefrikaya

düzenler, Kur'an'ın uyarısına rağmen birki ve yine Allah'a isyanı seccediltiler

Yine Allah'ın, tefrikanın birki, cemaatlepmenin rahmet olduğu uyarısına, Rasulullah (as)'ın da bu konudaki tüm hatırlatmalarına rağmen ne zıccıddır ki, Müslüman olduklarını iddia edenlerden bir kısmı, önce Sünni ve Şii olarak iki gruba ayrıldılar.

Tefrikacılar, daha sonra alt mezheplere ayrılarak Rab'lerine muhalefet edip Rasulullah (as)'ın yolundan ayrılarak Rab'lerine karpı birki ve küfrü seccediltiler, Kur'an'daki "Müşriklerden olmayın; onlar ki, dinlerinde tefrikaya dıptiler ve fırka fırka oldular." uyarısına aldırmadan müşriklerden oldular, Rasulullah (as)'ın iparet ettiği cehennemini seccediltiler.

Ehli Sünnet, Fıkıh; Mezhepler

- Hanefiler,
- Malikiler,

- Şafiiiler,

- Hambeliler,

- Hariciler,

- Mürcie,

- Mutezile,
- Cehmiye,

- Neccariye,

- Darrariye,

- Kilabiye,

- Müşebbihe,

vasýflandýran Pia’ya karþý uydurduklarý bir kavramdýr. Bunlar, bir taraftan imamlarýn adýný kullanýrlarken diđer taraftan Rasulullah (as) ve sahabesini kullanmýplar, onlarýn arkasýna sýðýnmýplardýr.

Mezhepler, Kur’an’ý parçalara bölüp arkalarýna attýlar, dini parçaladýlar

Kendi yanlarýndan uydurduklarý isimlerin arkasýna sýðýnarak birbirlerini sapýklýkla suçlayan Ehli sünnet ve Pia tefrikacýlarý, yüce Allah’ýn Kitabý’ný da týpký Yahudi ve Hrýstiyanlar gibi parçalara ayýrarak bir kýsmýný kitaplarýnda kullanýrlarken birçoðunu da gizlediler.

“Kýsýmlara ayýranlara indirdiðimiz gibi, onlar ki Kur’an’ý, kýsýmlara ayýranlardýr. Bu yüzden Rabb’ine andolsun hepsine soracaðýz, yapmakta olduklarý peylerden.” (Hicr, 90-93)

Kur’an’ýn, iplerine gelen ayetlerini alýp kitaplarýnda kullanan, böylece tefrikaya düpüp küfür ve þirke sapanlar, týpký Yahudi ve Hrýstiyanlar gibi Kur’an’ý parçalara ayýrdýlar, yüce Allah’ýn tüm uyarylarýna raðmen müpriklerden olmayý yeðlediler.

Ýslâm tarihini kana bulayan parçalanmalarýn, ümmet arasýna konulan fitnenin fitilini atepleyen mezhepler, Tevhidi anlamda hiçbir harekette bulunmazlarken Kur’an’ýn, iplerine gelen ayetleri alýp diđerlerini görmezden geldiler, böylece sarak Ýslâm dairesinden çýktýlar.

“Fakat onlar aralarýnda iplerini yazýlmýþ kâðýtlar halinde paramparça ettiler; her grup, kendi yanýndaki peylerle mutludur.” (Mürsquo;minun, 53)

Mezheplerin, iplerini yazýlmýþ kâðýtlar halinde parçalara ayýrdýklarý eserlerinden bazýlarý

Ýlk Sünneti tefsir kitaplarýndan bazýlarý

